

Arrest

nr. 63 936 van 27 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS loco advocaat M. OGUMULA en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma uit Kosovo Polje (Kosovo) en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. In 1999 huwde u in Kosovo officieel met uw huidige echtgenoot M.(...) R.(...)(O.V. X), met wie u door de jaren heen vier kinderen kreeg. Tijdens de Kosovaarse oorlog in 1999 vluchtte u met uw gezin naar uw tante in Zemun (gemeente Belgrado, Servië), waar u tot 2004 zou verblijven. In 2004 keerde u samen met uw gezin terug naar de ouders van uw echtgenoot in Kosovo Polje. In 2005 trokken jullie naar Podgorica (Montenegro) omdat daar voor uw echtgenoot werk voorhanden was. In 2006 keerde u met uw gezin terug naar Kosovo Polje, waar u zou verblijven tot aan uw vertrek naar België in 2010. Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo bent ontvlucht om

dezelfde redenen als degene die werden uiteengezet door uw echtgenoot M.(...) R.(...). Zo beaamde u dat uw twee oudste kinderen regelmatig werden geslagen op school door Albanese jongeren en dat gemaskerde Albanezen veelvuldig jullie huis binnenvielen en u en uw medebewoners bespuwden en sloegen. Voorts kampt u ten gevolge de Kosovaarse oorlog met stress en depressie. In Kosovo bezocht u voor deze medische problemen regelmatig een arts, welke u medicatie voorschreef. Tijdens uw periode in Zemun was uw behandeling echter beperkt tot het nemen van medicatie. In de periode 2004-2005 toen u terug in Kosovo was, bezocht u geregeld een psychologe, M.(...) P.(...), voor uw psychische problemen en kreeg u een goede behandeling. Sinds uw terugkeer naar Kosovo in 2006 bestond uw behandeling hoofdzakelijk uit het nemen van medicatie. U bezocht wel nog een tweetal keer een psycholoog, maar hoofdzakelijk ging u naar een arts in het ziekenhuis van Kosovo Polje. De problemen die jullie kenden sinds 2006 in Kosovo hebben uw mentale toestand geen goed gedaan. Daar dergelijk leven voor jullie niet langer houdbaar was, besloten jullie Kosovo te verlaten. U vertrok met uw gezin in twee verschillende bestelwagens naar België in mei 2010. U kwam in België aan op 27 mei 2010 en diende de volgende dag een asielaanvraag in. Toen u echter vernam dat de bestelwagen waar uw echtgenoot en twee van uw zonen in zaten mechanische problemen kende en niet tot België was geraakt, keerde u terug naar Kosovo. Op 27 oktober 2010 verlieten u en uw gezin voor een tweede keer Kosovo. U kwam na een dag reizen in België aan en diende op 29 oktober 2010 voor een tweede keer een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een aantal Belgische medische documenten waaruit blijkt dat u sinds u komst in België op geregelde tijdstippen een arts bezocht voor uw medische problemen.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u zich grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, M.(...) R.(...) (O.V. 6.634.530), werden uiteengezet (CGVS, p. 10). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan gewezen worden op een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen over uw beweerde recent verblijf in Kosovo Polje tot oktober 2010. Zo verklaarde u dat UNMIK (United Nations Interim Administration in Kosovo) nog steeds de nieuwe identiteitskaarten in Kosovo uitreikt, een praktijk die evenwel door UNMIK werd stopgezet na de publicatie van de Kosovaarse 'Law on Identity Cards' op 3 november 2008. Voorts wist u noch uw echtgenote wat EULEX (European Union Rule of law Mission), die ondermeer sinds december 2008 in Kosovo de taken van de 'UNMIK Police' overnam, betekent (CGVS, p. 9-10). Wanneer zowel u als uw echtgenote bovendien geconfronteerd werden met de naam "Fidan Lahu", een koepelorganisatie en gemeenschapscentrum voor RAE in Kosovo Polje, bleek dat deze jullie totaal onbekend was. Gezien de alomtegenwoordigheid van dit centrum in het maatschappelijke leven van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo Polje en de centrale ligging van het centrum in de RAE-wijken van Kosovo Polje, zet het niet kennen van het "Fidan Lahu"-centrum uw bewering recent nog in Kosovo verbleven te hebben tevens op de helling. Ook het feit dat u noch uw echtgenote enig idee hebben wie Fehmi Gashi is, de lokale Roma-leider die zetelt in het 'comité van de gemeenschappen in Kosovo Polje en aanspreekpunt is voor de Roma aldaar, doet sterk vermoeden dat u reeds geruime tijd niet meer heeft verbleven in Kosovo Polje (CGVS, p. 6; CGVS echtgenote, p. 4). Bovendien beschikken u noch uw echtgenote over enig document dat jullie verblijf in Kosovo Polje van de laatste jaren kan staven, zoals bijvoorbeeld een identiteitskaart van UNMIK of een Kosovaarse identiteitskaart of enig ander document (CGVS, p. 8-9; CGVS echtgenote, p. 6, 9). Uw verklaringen ter zake, namelijk dat u niet voldoende geld had om in Kosovo Polje om documenten te gaan, kan niet als een aanvaardbare uitleg worden weerhouden daar u in al die jaren ook geen enkele poging ondernam om nieuwe (identiteits)documenten te verkrijgen in Kosovo Polje (CGVS, p. 8). Al deze vaststellingen doen sterk vermoeden dat u de afgelopen jaren niet in Kosovo Polje heeft verbleven en zetten uw algemene geloofwaardigheid tevens ernstig op de helling.

Wat er ook van zij, aangaande uw verklaringen Kosovo in oktober 2010 verlaten te hebben omdat het er voor u niet veilig was daar er op geregelde tijdstippen onbekende gemaskerde Albanezen uw woning binnenvielen en u en uw medebewoners sloegen, uitscholden en bespuwden, moet opgemerkt worden dat deze verklaringen zeer moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CGVS, p. 10-12). Uit deze informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot

25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Ook in de regio Pristina, waartoe ook de gemeente Kosovo Polje behoort, is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. De RAE-gemeenschappen zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap en verplaatsen zich over het algemeen ook vrij binnen de regio. Er wordt in deze regio sinds geruime tijd geen melding gemaakt van etnisch geïnspireerde incidenten waarbij Roma het doelwit zijn.

Tevens verklaarde u dat uw twee oudste zonen problemen kenden op school in Kosovo Polje. U stelde dat S.(...) en K.(...) er meermaals door Albanese jongeren werden geslagen. Ook omtrent de waarachtigheid van deze feiten kunnen de nodige vraagtekens worden geplaatst. Immers, zo verklaarde u een drietal keren met uw echtgenote te zijn gaan klagen op school, terwijl uw echtgenote stelde nooit naar de school te zijn geweest om klacht neer te leggen over deze wantoestanden (CGVS, p. 4-6; CGVS echtgenote, p. 4). Voorgaande vaststelling zet de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen van uw kinderen op school op de helling.

Hoe dan ook, u haalde onvoldoende feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat u in voorkomend geval van geweld geen beroep kon/kan doen op de bescherming en/of hulp van de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties en er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U liet het na voor uw voornoemde problemen een klacht neer te leggen bij de aldaar aanwezige lokale en internationale instanties. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat de aanwezige veiligheidsinstanties u maar voor een periode van één uur zouden beschermen en u de zaken niet erger wilde maken, kan niet als een aanvaardbare uitleg worden weerhouden ter rechtvaardiging van uw nalaten (CGVS, p. 12). Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en onderzoek te voeren. Het bieden van bescherming door de aanwezige veiligheidsinstanties impliceert echter niet dat er u bijvoorbeeld 24 uur op 24 een politieagent wordt toegewezen, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd (kunnen) worden. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Tevens moet opgemerkt worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, temeer daar u verklaarde nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 13). Ook uw echtgenote kende nooit concrete problemen met de in Kosovo aanwezige autoriteiten (CGVS partner, p. 10).

In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het "bureau van de gemeenschappen" van de gemeente Kosovo Polje liet in juni 2010 aan het Commissariaat-generaal weten dat het bureau en de lokale Roma-leiders steeds door de politie worden gecontacteerd bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn en dat minderheden in geval van moeilijkheden steeds zonder problemen een klacht kunnen neerleggen.

Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

De informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt weliswaar dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Voor wat Kosovo Polje in het bijzonder betreft, moet vermeld worden dat voor Roma-kinderen op het gebied van onderwijs de nodige inspanningen gedaan worden. Zo wordt in de multi-etnische school van Bresje, waar u jarenlang niet veraf gewoond zou hebben, de voormiddag voorgehouden voor Servische en Roma-leerlingen en de namiddag voor Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Ook wat uw gebrek aan identiteitsdocumenten betreft, dient opgemerkt te worden dat de NGO 'Civil Rights Program-Kosovo' reeds enkele jaren een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu'. Deze NGO helpt minderheden bij het registreren en verkrijgen van documenten bij de gemeentediensten (CGVS, p. 8-9).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging

gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn 'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

Wat uw persoonlijke situatie betreft, verklaarde u ten gevolge van de stresssituaties ten tijde van de Kosovaarse oorlog met psycho-medische problemen te kampen (CGVS, p. 7). Hieraangaand dient vooreerst opgemerkt te worden dat, ofschoon uw verklaringen hiervoor jarenlang in Kosovo in behandeling te zijn geweest in Kosovo (CGVS, p. 7-9), u deze langdurige behandeling op geen enkele wijze kan staven, wat de nodige twijfels doen rijzen over het effectieve plaatsvinden van deze beweerde behandeling in Kosovo. Wat er ook van zij, u heeft geenszins aannemelijk gemaakt dat u in Kosovo omwille van één van de redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag niet langer de nodige hulp kon krijgen - of bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen krijgen - voor deze door u aangehaalde psycho-medische problemen, noch dat er in Kosovo zelfs enige onbereidwilligheid bestond om uw medische problemen te verhelpen. U verklaarde in dit verband in Kosovo in het verleden voor deze problemen regelmatig artsen en zelfs een psycholoog bezocht te hebben. Er werd u medicatie voorgeschreven die u hielp. Ook de gesprekken die u met de psycholoog die u bezocht voerde, luchtten u op. Voor uw psychische problemen bezocht u sinds 2006 tot aan uw vertrek naar België op regelmatige basis, zeker eens in de 3 tot 4 maanden, een arts in het ziekenhuis van Kosovo Polje. Ondanks dat u soms niet op controle ging wanneer u zag dat een Albanese arts aan het werk was, bracht u geen overtuigende elementen aan waarom u zich voor uw medische problemen niet verder tot de in Kosovo aanwezige medische dienstverlening zou kunnen richten (CGVS, p. 7-9). Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, kan daarenboven worden opgemerkt dat er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorgen in de gemeente Kosovo Polje. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Roma in Kosovo Polje naar het gezondheidscentrum in Ugljare gaan en naar de faciliteiten in Kuzmin en Batuse. Het medische centrum in Bresje wordt met uitzondering van de Serviërs door alle gemeenschappen gebruikt.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door uw in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten, met name een aantal Belgische medische attesten, zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Deze documenten tonen aan die u in België medische hulp heeft gezocht voor uw klachten, maar kunnen niets wijzigen aan de bevinding dat u niet heeft aangetoond dat u zich om redenen uit de Conventie of de definitie van subsidiaire bescherming niet verder zou kunnen wenden tot de Kosovaarse gezondheidszorg. In dit verband dient tevens nog opgemerkt te worden dat een attest van een arts die een patiënt behandelt voor problemen met zijn/haar mentale toestand, een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar echtgenoot, M.R. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 63 935 van 27 juni 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Verzoeker citeert eerst de definitie van vluchteling in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. Vervolgens verwijst hij naar rechtsleer waarin wordt gesteld dat het element vrees verwijst naar “de persoonlijke en psychische toestand van de vluchteling”, dat wat de gegrondheid van de vrees betreft, het volstaat dat “de kandidaat-vluchteling het bestaan van objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging” en dat ten aanzien van de vervolgende partij, “twee groepen kunnen worden onderscheiden, zijnde de overheden van het land van herkomst enerzijds, en andere inwoners anderzijds. Er is sprake van vervolging door inwoners indien de daders van de vervolging direct of indirect door de overheid worden geleid en/of gesteund, in dat geval, zal de nationale bescherming ontbreken”. In casu blijkt dan ook ontegensprekelijk dat hij aan de voorwaarden van een vluchteling voldoet in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Uit een bloemlezing van het verhoorverslag van 17 maart 2011 blijkt dat hij en zijn gezin constant werden vervolgd en bedreigd omwille van hun etnische afkomst, zijnde Roma, en dit zowel in Kosovo als in Servië. Hij heeft in beide landen een gegronde vrees voor vervolging en onmenselijke en vernederende behandeling en kan hiertegen geen bescherming inroepen.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering hierbij verwijzend naar vaste rechtspraak en rechtsleer. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de motivering tot weigering van de asielaanvraag beperkt tot enkel standaardoverwegingen die dermate haaks staan op de materiële en formele motiveringsplicht en het verhoorverslag. Het is duidelijk dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet naar recht heeft gemotiveerd en dan ook tot een onredelijk besluit is gekomen. Verder overloopt verzoeker de bestreden beslissing en “de zeer beperkte argumenten erin aangehaald”, en tracht deze vervolgens te weerleggen. Verzoeker verwijst naar het verhoorverslag van 17 maart 2011, waarin hij ruimere informatie over zijn recente verblijf in Kosovo Polje gegeven heeft en naar de tekening die hij heeft gemaakt van de Roma-wijk in Kosovo Polje (stuk 8 bij het verzoekschrift) waaruit blijkt dat hij aannemelijke informatie heeft gegeven omtrent zijn recente verblijf in Kosovo Polje tot oktober 2010. Dienvolgens is de bewering van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zinloos en in strijd met de materiële motiveringsplicht. Verzoeker wijst er tevens op dat een klacht bij de autoriteiten geen duurzame oplossing met zich meebrengt en verwijst terzake naar zijn verklaringen tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 maart 2011. Het gebrek aan veiligheid is het gevolg van zijn etnische origine, zijnde een minderheid in Kosovo die slachtoffer is van een toenemende discriminatie. Verzoeker verwijst desbetreffend naar een rapport van Amnesty International d.d. 30 september 2010. De informatie van het Commissariaat-generaal is oud en gedateerd, verzameld tijdens een missie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar Kosovo van 15 tot 25 september 2009. In het licht van recente rapporten van gezaghebbende organisaties zijn de beweringen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ernstig. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een aantal rapporten van Amnesty International en van Human Rights Watch, ter ondersteuning van de situatie van de Roma-gemeenschap in Kosovo en Servië.

2.1.3. In wat zich voordoet als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, is de bestreden beslissing beperkt tot een stereotiepe overweging. In het licht van de nieuwe hogervermelde documenten kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Kosovo het reële risico loopt om onmenselijk of vernederend te worden behandeld omwille van zijn etnische origine.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker

toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in casu vast dat verzoeker nooit een beroep heeft gedaan op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker brengt echter geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De argumenten dat hij geen bescherming zal kunnen krijgen omwille van zijn etnische achtergrond en dat een klacht bij de autoriteiten geen duurzame oplossing met zich meebrengt zijn loutere beweringen, welke niet in het minst worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Zij kunnen bijaldien geen afbreuk doen aan de informatie waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft en die zich in het administratief dossier bevindt. Dat deze informatie gedateerd zou zijn, kan niet worden bijgetreden. Deze informatie werd onder meer verzameld tijdens een missie naar Kosovo die plaats vond van 15 tot 25 september 2009 en wordt concreet opgevolgd, wat trouwens ook wordt vermeld in de bestreden beslissing en wat blijkt uit de informatie zelf in het administratieve dossier (zie stuk 25, nr. 1, SRB "Kosovo, Veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid voor de Roma, Ashkali en Egyptenaren" d.d. 14/03/2011 last updated). Uit deze landeninformatie in het administratieve dossier blijkt dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd en verbeterd is. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. Verder blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), wordt geboden aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook de RAE kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en KFOR. Tenslotte blijkt uit de beschikbare informatie dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie, doch wel op integratie van de Roma-minderheid in het politieke, sociale en economische leven. De door verzoeker bijgebrachte rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch vermogen niet de bevindingen van de commissaris-generaal aangaande de situatie van de Roma in Kosovo te weerleggen. Immers, de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie is op een zorgvuldige wijze verzameld en schetst op een objectieve en onpartijdige manier een beeld van de huidige situatie voor de Roma in Kosovo in het algemeen en voor de Roma in de regio Pristina, waartoe ook verzoekers gemeente Kosovo Polje behoort, in het bijzonder. De rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch daarentegen bevatten eerder vaststellingen die algemeen van aard zijn en die zodoende géénszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing gestoeld is. Een door verzoeker aangehaald rapport heeft bovendien zelfs betrekking op Servië, terwijl verzoeker over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en verzoekers vrees voor vervolging en risico op ernstige schade bijgevolg dient te worden beoordeeld ten opzichte van Kosovo. Verzoeker toont aldus niet aan dat de autoriteiten in zijn land van herkomst onwillig of onvermogen zouden zijn om hem bescherming te bieden. Ook de door verzoeker gemaakte tekening van de Roma-wijk in Kosovo Polje is dienaangaande niet dienstig. Verzoeker beschikt dan ook over geen enkele objectieve en concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij verstoken zou blijven van bescherming, te meer verzoeker verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten in zijn land van herkomst (stuk 7, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 13). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van een terugkeer naar Kosovo, aantoonde."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER